

נר אהרן

מאיר לי את הנשמה!

**פרשת
שלח**

כניסת השבת: י-ם: 19:07 מרכז: 19:24 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

עורך: ראם בן טוב

הבחירה בין סכל לשכל...

זה מלמד אותנו כלפי עצמנו. מצד א' אדם יכול למסור שיעור שלם באמונה וביטחון לחבר שהרכב שלו הלך 'טוטלוס' בדיוק יומיים אחרי שפקע לו הביטוח. הוא מרעיף עליו חיזוקים כמה זה לטובתו וכו'. אבל כשיום אחר כך כשהרכב שלו קיבל שריטה קטנה, הוא מסוגל להפוך את כל המי ומה שמסביבו ל-'טוטלוס'... נו, איפה השיעור המאלף שהשמעת אתמול? להיכן נעלמו כל החיזוקים? האם אנחנו לא משתמשים לפעמים קצת בשקר כשזה נוגע אלינו?

לכולנו יש שאיפה - לשמור על בית המקדש הפנימי שלנו...

לפעמים ניתן לשמוע אנשים המדברים על 'בית של תורה', שזוהי פסגת שאיפתם, אבל הם לא מוכנים לוות על "העולם הזה" כהוא-זה! הוא רוצה בית של תורה אבל עם וילה בקיסריה... כשטיטוס מחריב את בית המקדש יוצאת בת קול ומודיעה לטיטוס: חביבי, "קמח טחון טחנת"... את בית המקדש לא מחריבים עם כידונים וטנקים! את ביהמ"ק מחריבים בעבירות!! להחריב את הרוחניות שלו אח"כ תשבור לו ת'אבנים, כי האבנים זה לא המחזיק... המצוות זה המחזיק חברים, אם לא נבנה לנו היום ביהמ"ק סימן שהיום נחרב לנו הבית... מה מחריב לנו באמת את בית המקדש שלנו? התשובה - בואו וניתן למורנו להעניק לנו נקודת אור פנימית אמיתית. בבקשה!

האות סמ"ך היא היחידה מכל האותיות שהיא סגורה לגמרי...

חטא המרגלים נבע מהסתכלות בעייתית. הם הסתכלו דרך הרצונות שלהם, דרך הפנימיות שלהם. למילה הסתכלות ישנה משמעות עמוקה. בבית המשפט לפני שמתחילים לדון בדינו של הנאשם, שולח אותו השופט להסתכלות. לשם מה? כדי לראות את ה'בפנוכו' שלו, אם הבנאדם היה בקו השכל... לצערנו ההסתכלות שלנו על עצמנו היא תמיד ביחס לאחרים. יותר מעניין את האדם איך יסתכלו עליו סובביו, מאשר איך הוא מסתכל על עצמו. ת'אמת, הדבר היחיד שמונע אותו מלעשות שטות, או מניע אותו לפעול דבר טוב הוא ההסתכלות של הסביבה "מה יגידו"...

שורש המילה הסתכלות הוא סכל, במילים אחרות - טיפש! כשהיפוכו הוא שכל עם האות שי"ן, שזהו בעצם חכם. כבר נגיע לחכמים, אך לפני כן - האות היחידה שהיא סגורה מכל הכיוונים היא האות "סמך" ויש פה רמז: אדם שהוא סגור במחשבה, איך אומרים, לא יוצא מהקופסה... אדם שכל הסתכלותו מאוד מצומצמת הוא בסיכון גבוה להיות סכל. זה מה שקרה למרגלים. הקב"ה עשה להם ניסי ניסים, כל מקום שהם מגיעים - לויות, כדי שכולם יהיו עסוקים במתים ולא ישימו לב לחבורת החיים שמסתובבת להם בין הרגלים. ומה הם מדווחים בקשר? "יש פה מגפה מסתורית, והיא עוברת פה מאזור לאזור, ממוחז למחוז בלי שיירות באמצע... והמוטציות הכנעניות ממשיכות להשתולל... ומה באמת עומד מאחורי המגפה? הקב"ה

המבחן הוא לא בציון הקדוש אלא ב'שיפודיית קדוש'...

דניאל ורוני התיישבו ברכבו של דניאל. הם הרגישו מרוממים וקדושים לאחר שהשתטחו על קברו של ר' שמעון בר יוחאי שבמירון. כבר חודשיים הם מתכננים את המסע למירון וכל פעם זה נדחה בגלל משהו אחר, ואפילו בל"ג בעומר כשכבר הגיעו לאמצע הדרך הם שמעו על האסון הנורא ועשו 'אחורה פנה', והנה סוף סוף הם זכו להגיע להתפלל להתחנן, להתחבר לקדושה, ועכשיו הם בדרך חזור הביתה.

הרדיו שדלק ברקע גרם לרוני לזוע על הכסא בחוסר נוחות, ולא היה צריך יותר מ-5 דקות של האזנה והוא התפרץ "הם לא מתביישים אלו? אין להם שום ערכים, שום אידאולוגיה, הם מחליפים דעה כמו גרביים"... הוא ממש כעס ודניאל לא ממש הצליח להרגיע אותו "אני גדלתי עם אידאולוגיה שאם אתה מאמין במשהו אתה צריך ללכת איתו עד הסוף, וחבורת הפוליטיקאים הזו הגיעה למצב שברגע שהם אומרים את האמת הם מסמיקים" הוא נשם לרגע והמשיך "מילא שהם מנסים לעבוד עלינו, אבל לפעמים זה נראה שהם מצליחים לעבוד גם על עצמם! איך, איך זה קורה?"

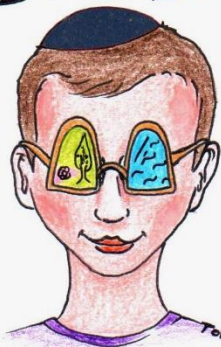
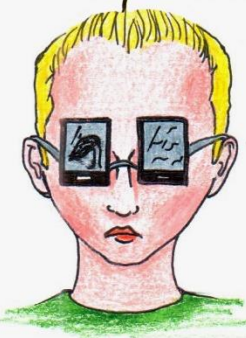
הדרך הארוכה ממירון הצפונית לדרום היתה מעייפת ובטנם של השנים החלה להזכיר להם שהיא קיימת ודורשת את שלה. הם הפנו את הרכב ונכנסו אל העיר חדרה. מכשיר הווזי שלח אותם אל מסעדה קרובה "שיפודיית קדוש" והם נכנסו פנימה כשריח הברז הצלוי מכה באפם. הם הזמינו לעצמם פלטת שיפודים מפנקת וכמובן עשרה סוגי סלטים ופיתות הבית. הם כבר התיישבו בשולחן כשלפתע שאל דניאל "תגידי רוני, בירתך על הכשרות פה?" רוני ניסה למצוא את תעודת הכשרות והתברר לו שמדובר בכשרות צולעת, אבל בטנו המקרקרת ניסתה להתחמק "מה כבר יכול להיות בזה? אתה רואה את הברז, וחוף מזה שמקודם יצא מפה מישהו עם כיפה גדולה..." דניאל הביט בעיניו של רוני "רק לפני שעה היינו בשיא הקדושה, אנחנו מאמינים באידאולוגיה הזו, אז האם אנחנו לא כמו הפוליטיקאים שמתנים כמו זיקית?"... רוני היסס לרגע ואז קם ממקומו "אתה צודק בהחלט! והזכרת לי עכשיו שיעור מעניין ששמעתי פעם". צמד החברים שילמו ממיטב כספם על זוג המנות, ויצאו מן המסעדה קצת יותר רעבים - אך הרבה יותר אמיתיים.

בואו נצטרף למסע בעקבות המרגלים יחד עם מורנו ורבנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א ונלמד מאיפה הכל התחיל. פרשת שלח תשפ"א, יוצאים למסע. בהצלחה...

ההבדל בין אמונה לדיבורי אמונה...

בכל שנה מחדש אנו נחשפים לסיפור המרגלים, ובכל פעם מחדש אתה עומד משתאה. איך אנשים מסוגלים לשקר את העם? אבל השאלה הגדולה יותר - איך הם מסוגלים לעשות שקר בעצמם? אולי

הכל תלוי בעשהפיים...

המרגלים לא רצו לראות ראייה פנימית! לראות ראייה עם חזון, להוסיף לתמונה את הקב"ה ואז התמונה נראית אחרת לגמרי. לא סתם הפרשה שלנו הפותחת עם סיפור המרגלים והראיה הבעייתית שלהם, מסתיימת עם פרשת ציצית שגם היא שורשה בראיה "וראיתם אותו" מצוה יחסית פשוטה וזולה אבל כל כך עוצמתית ומשמעותית. בואו וניכנס תחת כנפי הטלית ונגסה לדלות ממנה תובנות לחיים...

מול הים הגדול אתה יכול להרגיש ענק...

מטרת הציצית אומרת לנו התורה בסוף הפרשה "וראיתם אותו וזכרתם" זו לא ראייה של סכל, אלא ראייה שמזכירה לך את מצוות ה', אומר הרב. בציצית (המקורית שהיתה בזמן חז"ל) היה פתיל תכלת, ותכלת דומה לים! מה אומר לך הים? תעמוד רגע קרוב, עוצמתו של הים מגלה לך ביחס לעצמך את עצמך... אדם מרגיש ליד הים אפס! מול הים הענק, מול הגלים העוצמתיים אדם מרגיש כמה הוא קטן, אבל כל נשכח את הפסוק בתהלים "קול ה' על המים" הים בא להראות לך את כוחו של בורא העולם... תנסה לראות את חיך דרך פתיל התכלת, תלך עם זה לכל מקום... כל חיך הם מציאות שאתה ניצב מול עוצמתו של מלך. מלך ששולט בכל פינה שרק קיימת, מלך שהוא גם אבא שלך - אבא שיעשה הכל כדי לנתב את ילדיו לדרך אמיתית יותר... החורבן אומר הרב מתחיל איך אתה רואה את הדברים. השאלה כמה אנחנו רוצים לראות... לנו יש בחירה! במילה בחירה נמצא השורש חרב, וגם בחר. אתה יכול לבחור לראות חרב, חרבן "אלוקים נגדי" לקטר כל היום, זה מה שמחריב לך את התענוג להיות בארמון של אבא במקום לבחור לראות ה' ירחם... טוב, הבחירה גורמת לחריבה, ליובש... בחר בגימטריא 210, זה המשחק במצרים 210 שנה של עבדות מי יצא? מי שבחר לראות את הקב"ה כמה אבא טוב! ומי לא זכה לצאת? אלו שסגרו את העיניים, הם מתו במכת חושך. כאן נמצאת נקודת הבחירה שלך - תהפוך את המרגלים שבך למרגלים טובים, תלמד את האסטרטגיה של היצר הרע שבך - יצר שמחפש להסתיר ממך את אהבתו של הקב"ה כלפיך, יצר שמייצר לך רוע שמתחיל מהסתכלות לא נכונה. תיקח את היצר ותתחיל לייצר מציאות של התבוננות לעומק. איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת, בפרוח רשעים כמו עשב... היום הם פורחים - אל תיבהלו, אתה יודע מה ההמשך של הפסוק? - "להישדמם עדי עד" ובסוף? ואתה מרום לעולם ה'... זה בידינו לבטל את הרשע בעולם, ע"י שנבטל את ההסתכלות הרעה להסתכלות אמיתית עם לב אמיתי, לקיים את הקשר בצורה אמיתית, קשר שמראה על אבא שנלחם עבור ילדיו להכניסם לארמונו, כניסה לעולם שכולו אמת וישר. שנזכה!

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

רוצה שהעם יהיה עסוק. ההסתכלות שלהם היתה בסכלות, והם חוזרים אל העם ומתחילים עם 'מסע ההפחדה' - "ארץ אוכלת יושביה"... עד היום ארץ מפחידה יש בה מגפות נסתרות... העם מתחיל להיכנס לפאניקה, והם ממשיכים כשהם מציגים את פירות הענק שבידיהם. אשכול הענבים שהביאו המרגלים למדבר הספיק ל... תחזיקו חזק - קרוב ל-40 שנה של נסכים על גבי המזבח, פלוס קידוש והבדלה וחתונות ובריתות ל-4 מיליון איש!! מאשכול אחד!! מה הראה להם הקב"ה? פה לא צריך לעבוד הרבה. מה רע באבטיח 3 מטר על 4 מטר? אפשר לאכול ממנו עונה שלימה... עכשיו יש לכם זמן לעסוק ברוחניות. ארץ ישראל הוא הארמון של הבורא, הכל צריך להיות מוכן קומפלט "למבקרים" המלאכים, משרתי השרת מסדרים ת'עניינים רק תבוא ותתחיל לגדול באמת... ובמקום לראות ת'מציאות בעיניים רוחניות, מה דווח בקשר? פירות משונים... פירות גדולים, אנשים גדולים... יש פה אויר מוזר שמגדיל פה את הדברים בלי פרופורציה. המרגלים לא שיקרו, הם הציגו בדיוק את מה שהם ראו, אבל דרך העיניים שלהם! הם הסתכלו בעיניים גשמיות, בעיניים של סכלים. כאן היה שורש החורבן, וזהו השורש, אומר מורנו הרב, ממנו מתחיל גם החורבן של הבנאדם מההסתכלות שלו על עצמו. נבאר!

ליצר הרע יש אינטרס שתרגיש קטן...

אחד מתחבולותיו של היצר הוא לתת לאדם להסתכל על עצמו בצורה קטנטנה... תתבונן אומר הקב"ה, יש פה מליונים, מליארדים של בעלי חיים מכל הזנים, חזקים, חסונים, ומעולם לא ראינו כלב שמת משרון לב, או שפן שמת מהתקף לב, או ארנבת שנדבקה בקורונה. ואדם שהוא כ"כ רגיש וכן חשוף לכל הסכנות האלו, אבל מנגד יש לו דבר שאין לאף נברא... אצלו קיימת חשיבה אדירה, כמה בינה יש במוח האנושי? חמור מקבל מכה הוא ממשיך ללכת, אבל האדם עומד, חושב, מחשב מאיפה זה הגיע ואיך אני מונע את המכה הבאה, מאיפה הכל במחשבה... לך יש שכל, קבלת עוצמה, שכל, והתפקיד שלך הוא במקום להשתמש בו לשטויות - תשתמש בו לעבודת ה', לבנין המקדש שלך. קבלת לב שיודע להתלהב, להרגיש, לצחוק, לחוות. את הפיל שום דבר לא מצחיק, אבל אתה... לנו אין זמן להסתכל על הגדלות של עצמנו!! את חטא המרגלים אנחנו משחזרים עד היום. לא רוצים להסתכל על הגדלות של הנשמה... אנחנו בתוך קיבעון שסוגר אותנו, שלא נותן לנו לחשוב... היום ילד בן 10 מקבל מכשיר שנועל אותו ואת האישייות שלו מכל כיוון, ואנחנו עוד מעיזים לכוונת את זה כ"דור מתקדם"... אנחנו לא דור של חכמים, אנחנו דור של מתחכמים... המרגלים באו עם תרגום משלהם למה שקורה, ועם שלם קנה את הסיסמאות שלהם. אות ש"ן יש שלש ראשים המסמלים את האפשרויות הרבות בהם ניתן לפרש את מה שمولנו, אבל במקום לחשוב שכל, אנחנו נתקעים ב-ס' של סכל...

שומרים ונגאלים...

וואי וואי... ניסיתי להוריד אותו מהעץ הגבוה שעליו הוא טיפס, הבנאדם מפתח אשליות... הסברתי לו שמדובר על כל ישראל, ויש פה עוד עומק... נכון הרב, אבל תכל'ס כתוב פה שומרים ונגאלים, הרב יראה...

אני מגיע אחרי שבועיים ושואל ת'חבר'ה בשיעור היכן ג'וני? אמרו לי: הרב לא שמע? ג'וני שלשום הלך הביתה! מה??? כן, הוא נכנס, אמר לנו יש אלוקים ויצא... אמרתי אני חייב לדעת מה קורה פה. ניגשתי למפקד הכלא וכך הוא מספר:

האסיר הזה יש לו יותר מזל מ... מה קרה? אחד השופטים באמריקה לקראת פרישה בגיל הפנסיה, החליט לעבור באקראי על אחד ממאות התיקים שלו בעודו מכהן כשופט, אולי יש איזה תיק שלא נשפט בצדק, אולי החמיר מידי, או הקל... והנה התיק של ג'וני הועלה. השופט עיין והחליט: הראיות פה לא כאלו מוצקות, זהו, על ספק כזה 3 וחצי שנים מספיקים, ואולי גם מוגזמים. אני משררו!...

אמונה... אמונה... הקב"ה אמר: אתה מקדש אותי בשבת - כעת תן לי לנהל ת'עניינים. אני יכניס מחשבה לשופט, ואני אדאג שהבן שלי יעלה בידי, ואת ההמשך גם תשאיר לי... כי רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום... ללא מעצורים וללא גבולות. שנזכה גם אנחנו לחוש זאת באמת. אמן!

סיפור השבוע

האברך ישעיה ברקוביץ' מספר: אמנם על סיפורי אמונה גדלתי וכמו כולם התחזקתי, אבל לראות זאת ב-Live הדבר לא דומה לשום סיפור שאוזן יכולה לשמוע... ומעשה שהיה כך היה:

נתנו לי אישור להכנס פעם בשבועיים לאחד מבתי הכלא בארה"ב על מנת למסור שיעור תורה לאסירים יהודים. והנה פעם אחת ניגש אלי אסיר ושמו ג'וני ובפיו טענה: תראה, על יהדות לא זכיתי לשמוע בצעירותי, אני פה - תאמין לי - על לא עוול בכפי, ובשפה שלנו "תפרו לי תיק" הוא אומר לי, ואתה כל כך ממלא אותי בשבועיים האלו. תעשה עמי טובה וסרוש עבורי ספר תורני שבו אני אזכה פעם ביום ללמוד... הבקשה, מספר רבי ישעיה, ריגשה אותי, כך שהדבר הראשון שעשיתי לאחר יציאתי מהשיעור בבית הכלא הוא לקנות ליהודי הזה ספר! לאחר שבועיים מסרתי לו את הספר והבנאדם התרגש והודה לי מאוד. והנה לאחר שבועיים לפני השיעור הוא מודיע: כבוד הרב, תתן היום שיעור מעניין, אה? מה יש? כי זה השיעור האחרון שלי פה! אחרון?? אמרת לי שאתה 25 שנה אמור להיות פה ועד כה עברו רק 3 וחצי שנים? כן, נכון כבוד הרב, אבל בספר שהבאת לי על הלכות שבת כתוב בהקדמה שאם ישראל שומרים שתי שבתות הם מיד נגאלים, אם כך נשאר לי שבועיים כדי להיות פה, שהרי אני קרוי ישראל, לא?